U I T S P R A A K 1 4 - 0 6 1

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van[naam], appellant

tegen [naam], verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Op 8 april 2014 is de definitieve beoordeling voor het vak Conflict and Cooperation: Classics bekendgemaakt in uSis. Door het behaalde onvoldoende resultaat is appellant niet geslaagd voor het tentamen.

Op 9 april 2014 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Door appellant wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat de eerste versie, ingediend op 28 oktober 2013, van zijn schrijfopdracht is beoordeeld met een onvoldoende. Daarna kreeg hij de gelegenheid de opdracht aan de hand van het geschreven commentaar van de docent te verbeteren. Daar het commentaar slecht leesbaar was heeft hij een afspraak met de docent gemaakt om uitleg te krijgen. De tweede versie heeft hij op 9 december 2013 ingeleverd en ook hiervoor kreeg hij tot zijn verrassing een onvoldoende beoordeling. Volgens de docent was de opdracht niet goed genoeg, terwijl appellant precies had gedaan wat de docent van hem verlangde. Op verzoek van appellant heeft een tweede lezer de eindversie van de schrijfopdracht beoordeeld met hetzelfde resultaat.
Verder uit appellant zijn kritiek op de onderwijskwaliteiten van de docent.
Tot slot verzoekt appellant om een oplossing vanwege de studievertraging en de financiële gevolgen die hij hierdoor zal gaan ondervinden. Dit is het laatste vak, van 5 EC, dat hij moet behalen voor de afronding van de masteropleiding.

Bij e-mail van 23 april 2014 is aangegeven dat geen gesprek is gevoerd om een minnelijke schikking te bewerkstellingen, aangezien het door appellant aangegeven gebrek van vertrouwen in de examinator hiertoe geen mogelijkheden meer bood.
Bij brief van 5 mei 2014 is een verweerschrift ingediend. Daarin is het negatieve oordeel over de onderwijskwaliteiten van de examinator weersproken met de

Secretariaat: Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
Telefoon 071 527 81 18
Fax 071 527 45 67

voldoende studentevaluaties van het vak en de docent. Het onleesbare commentaar op de eerste versie wordt erkend, maar verweerder wijst er op dat een afspraak met de docent voor toelichting en uitleg altijd mogelijk is. Op dinsdag 3 december 2013 is een bijeenkomst geweest waarin het commentaar is besproken. De onduidelijkheden zijn toen weggenomen en hebben een afdoende herziening van de opdracht niet in de weg kunnen staan. Verweerder licht toe dat het verwerken van commentaar in een nieuwe versie van een essay geen garantie vormt voor het behalen van een hoger cijfer. De regels en richtlijnen en de onderwijs- en examenregeling geven ook geen aanleiding voor deze veronderstelling van appellant. Het cijfer wordt bepaald door de kwaliteit van het eindproduct.

Het beroep is behandeld op 18 juni 2014 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is in persoon verschenen. Namens verweerder is [naam], verschenen.

Zoals afgesproken ter zitting heeft appellant bij e-mail van 18 juni de e-mailwisselingen met verweerder over de totstandkoming van een afspraak betreffende de bespreking van het commentaar op zijn essay, ingediend.

Bij brief van 23 juni 2014 heeft verweerder hierop een reactie ingediend met daarin een aanbod tot schikking. Luidende: appellant krijgt voor het afrondende essay nog een mogelijkheid tot herziening; deze herziening vindt plaats in het nieuwe academisch jaar en volgt de alsdan geldende eisen, procedures en deadlines; inschrijving als student voor de relevante periode is daarbij vereist, appellant wordt vrijgesteld van het volgen van de bijeenkomsten en het voldoen aan gestelde verplichtingen anders dan het essay en benodigd overleg kan “op afstand” plaatsvinden.

Op 27 juni 2014 is het aanbod toegelicht door verweerder. Daarmee is duidelijk dat appellant nog één gelegenheid, volgend op de twee die hij reeds heeft gehad, krijgt om zijn essay te herzien en zich daarbij dient te houden aan de inleverdeadline van het nieuwe semester. Hij wordt vrijgesteld van deelname aan het onderwijs.
Bij brief van 10 juli heeft appellant gemeld dat hij op redelijke condities tot een minnelijke schikking wenst te komen. Hij geeft daarbij aan dat deze voorwaarden naar zijn mening zouden moeten zijn dat hij het vak met dezelfde literatuur en dezelfde vraagstelling kan herkansen , zonder deelname aan het onderwijs vanaf september 2014 en waarbij hij wederom twee versies van de paper kan inleveren volgens de dan geldende deadlines.

Bij e-mail van 10 juli 2014 heeft de voorzitter van de examencommissie in reactie hierop bericht dat het aanbod geldt zoals het op 23 juni 2014 is gedaan.

Bij brief van 21 juli 2014 heeft appellant nogmaals aangegeven dat hij een minnelijke schikking tegemoet ziet wanneer hij de gelegenheid krijgt de schrijfopdracht te herkansen onder begeleiding van een docent in de periode juli-augustus; het eindresultaat van de opdracht vóór 1 september zal zijn ingevoerd in uSis als behaald in het studiejaar 2013-2014 en tot slot hem de mogelijkheid wordt geboden een docent te raadplegen voorafgaande aan het herschrijven van de opdracht voor feedback op zijn eerdere versie en zodat hij weet wat er precies van hem wordt verwacht. Hij is van mening dat deze voorwaarden de aard van het voorstel van verweerder niet aantasten.

Bij e-mail van 22 juli 2014 heeft de voorzitter van de examencommissie in reactie hierop bericht dat de nieuwe voorwaarden van appellant wezenlijk afwijken van het eerdere aanbod en daarom niet acceptabel zijn. Een schikking behoort niet tot de mogelijkheden. Bovendien deelt hij mee dat zich een nieuw feit heeft aangediend, te weten dat appellant zijn masterscriptie niet met een voldoende heeft afgerond en dat hem in dit verband toestemming is gegeven in het eerste semester van het nieuwe studiejaar 2014-2015 deel te nemen aan het thesisseminar om een scriptie te schrijven die met voldoende resultaat kan worden beoordeeld.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 10 april 2014 door het College ontvangen brief van 9 april 2014 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 8 april 2014, waarbij de beoordeling van het vak Conflict and Cooperation: The Classics is vastgesteld. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (“Awb”) en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (“WHW”) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 8 april 2014, waarbij de beoordeling van het vak Conflict and Cooperation: The Classics is vastgesteld.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 7.12c, eerste lid, van de WHW wijst de examencommissie voor het afnemen van tentamens en het vaststellen van de uitslag daarvan examinatoren aan.

In de Regels en richtlijnen van de Examencommissie van het Instituut Politieke Wetenschap 2013 (R&R), is voor zo ver relevant, het volgende bepaald.

Inleverdata en herkansing schriftelijk werk
3.3.1 Voor schriftelijke werkstukken en opdrachten die gezamenlijk en/of door middel van weging één uitslag van een onderwijseenheid bepalen, en waarbij elk individueel werkstuk of opdracht die uitslag voor minder dan 50% bepaalt, geldt dat deze werkstukken of opdrachten niet worden herkanst, tenzij de cursusbeschrijving van de betreffende onderwijseenheid of de examinator bij aanvang van het betreffende onderwijs schriftelijk en/of via blackboard anders bepaalt.
3.3.2 Voor een schriftelijk werkstuk dat de uitslag van een onderwijseenheid voor 50% of meer bepaalt, geldt dat iedere student die een volwaardige eerste versie inlevert voor de daartoe gestelde eerste inleverdatum, de gelegenheid krijgt na de beoordeling van de eerste versie één keer het werkstuk te verbeteren.
3.3.3 De examinatoren maken de inleverdata van alle werkstukken en opdrachten (met inbegrip van evt. eerste en tweede inleverdatum als bedoeld in art. 3.3.2) bij het begin van de onderwijseenheid bekend in de cursusbeschrijving en/of op Blackboard.

Tussen partijen is niet in geschil dat het commentaar van verweerder bij de eerste versie van het essay lastig leesbaar is. Het College kan zich voorstellen dat een toelichting van verweerder vereist was alvorens appellant een aangepaste versie kon inleveren. Ter zitting is door appellant gesteld dat hij te weinig gelegenheid zou hebben gehad om zijn essay te herzien vanwege de korte beschikbare tijd, tussen de afspraak met de examinator en de inleverdatum. Appellant heeft op 18 november 2013 zijn cijfer voor de eerste versie ontvangen. Blijkens de e-mail van 18 juni 2014 heeft appellant vervolgens op 25 november 2013 verzocht om

een afspraak met de docent en is die gemaakt op 3 december 2013. Appellant heeft daarna tot 9 december 2013 de tijd gehad om zijn schrijfopdracht aan te passen.

Niet kan worden ontkend dat appellant minder tijd ter beschikking stond om zijn essay aan te passen dan studenten van wie het commentaar van de examinator bij de eerste versie ook zonder toelichting duidelijk was. Evenmin kan worden ontkend dat de beperkt beschikbare tijd tussen de afspraak (3 december 2013) en de inleverdatum (9 december 2013) van invloed kan zijn geweest op de kwaliteit van de definitieve versie. Echter er kan niet aan worden voorbijgezien dat appellant een week heeft gewacht alvorens contact op te nemen met de examinator en twee gelegenheden (22 en 25 november) om een algemene nabespreking bij te wonen voorbij heeft laten gaan. Het is dan ook in elk geval mede aan appellant te wijten dat hij slechts beperkte tijd beschikbaar had voor het aanpassen van de eerste versie van zijn essay.

Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting en de door appellant overgelegde e-mailberichten heeft verweerder bij brief van 23 juni 2014 appellant nog een mogelijkheid geboden tot herziening van de eerste versie van zijn essay in het nieuwe academische jaar met een vrijstelling voor het volgen van het onderwijs. Na een toelichting van verweerder over de precieze invulling ervan, heeft appellant hierop gereageerd met een tegenvoorstel. Bij brief van 10 juli 2014 is een naar zijn voorwaarden aangepast voorstel ingediend, waarin hij tevens te kennen geeft dat hij “onder bovenstaande condities wenst te komen tot een minnelijke schikking”. Dezelfde dag heeft verweerder meegedeeld dat appellant nog eenmalig de kans krijgt zijn essay te herzien en dat hij uitsluitend de mogelijkheid heeft in te stemmen met het aanbod zoals vastgelegd bij brief van 23 juni 2014.

Appellant heeft op 21 juli 2014 zijn opnieuw aangescherpte voorwaarden om tot een schikking te komen voorgelegd aan verweerder. Op 22 juli 2014 heeft verweerder hierop te kennen gegeven dat met deze wezenlijk afwijking van het aanbod een schikking niet tot de mogelijkheden behoort. Tevens heeft verweerder gemeld dat appellant zijn masterscriptie niet met een voldoende heeft afgerond. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij zijn masterthesis op 30 juni 2014 moest inleveren en de verwachting uitgesproken hiervoor een voldoende resultaat te behalen. Voorts dat hij al zijn andere vakken succesvol heeft afgesloten en dat het vak Conflict and Cooperation: The Classics zijn laatste nog af te ronden vak was voor het afsluiten van de masteropleiding.

Het College constateert dat appellant geen gebruik heeft gemaakt van het aanbod van verweerder. Gezien het verloop van de poging tot een minnelijke schikking te

komen, waarbij verweerder een aanbod heeft gedaan en appellant vervolgens heeft getracht de grenzen hiervan op te zoeken, oordeelt het College dat verweerder heeft geprobeerd appellant serieus tegemoet te treden en te compenseren voor het nadeel dat hij heeft ondervonden als gevolg van het lastig leesbare commentaar bij de eerste versie van zijn essay. Het is de keuze van appellant niet in te gaan op het aanbod van verweerder en in plaats daarvan te proberen het onderste uit de spreekwoordelijk kan te willen halen. De studievertraging die ten gevolge hiervan ontstaat is te betreuren maar het gevolg van diens eigen keuzes. Bovendien werpt het feit dat appellant zijn masterthesis niet met een voldoende heeft afgerond een heel ander licht op deze studievertraging. Hij zal zich hoe dan ook voor het studiejaar 2014-2015 dienen in te schrijven om zijn masteropleiding te kunnen afronden.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard en het besluit te worden gehandhaafd.

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ongegrond**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter),prof. dr. E.M. Noordijk, dr. A.M. Rademaker, prof. dr. T.M. Willemsen en Ş.Ö. Zengin LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.A.C. de Boer.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.A.C. de Boer,

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: